

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/72/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010587
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Bordovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1622010587.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Bordovskou v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom C. XXX/XX, A., D. E., pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. septembra 2023 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný

A. B. F. G. F. H., nar. XX.XX.XXXX v A. v D. republike, trvalé bytom
C. D. XXX/XX, A. - D. I., A. X, D. E.,
sa uznáva za vinného, že

dňa 27.08.2022 v čase približne o 19.30 hodiny ako vodič nákladného motorového vozidla značky Ford Transit, bielej farby, imatrikovaného v Českej republike s evidenčným číslom XXXXXXXX (J.) umožnil dvadsiatim dvom osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, cez hraničný prechod Slovenskej republiky s Maďarskom nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, tým spôsobom, že tieto osoby naložil dňa 27.08.2022 v čase približne o 15.30 hodiny na nezistenom mieste na území Maďarska do vyššie uvedeného motorového vozidla značky Ford Tranzit a tieto previezol cez diaľničný hraničný prechod Rajka - Čunovo na územie Slovenskej republiky a následne s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku do Českej republiky, pričom dňa 27.08.2022 bol v čase o 20.07 hodiny zastavený hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu, Diaľničného oddelenia Policajného zboru Malacky na diaľnici D2, na 25 km v smere na Českú republiku z dôvodu kontroly, ktorá našla vo vozidle okrem vodiča dvadsať dva osôb pôvodom z tretích krajín, bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky, konkrétne osoby G. I., narodený XX.XX.XXXX, B., K. K., narodený XX.XX.XXXX, B., L. M. F., narodený XX.XX.XXXX, B., F. B., narodený XX.XX.XXXX, B., N. I., narodený XX.XX.XXXX, B., F. F., narodený XX.XX.XXXX, B., F. I., narodený XX.XX.XXXX, B., F. O., narodený XX.XX.XXXX, B., F. L., narodený XX.XX.XXXX, B., L. P., narodený XX.XX.XXXX, B., F. F., narodený XX.XX.XXXX, B., C. F., narodený XX.XX.XXXX, B., Q. F., narodený XX.XX.XXXX, B., F. F., narodený XX.XX.XXXX, B., R. M., narodený XX.XX.XXXX, B., I. F., narodený XX.XX.XXXX, B., F. I., narodený XX.XX.XXXX, B., N. B., narodený XX.XX.XXXX, B., S. B., narodený XX.XX.XXXX, B., B. I., narodený XX.XX.XXXX, B., T. F., narodený XX.XX.XXXX, B., F. U., narodený XX.XX.XXXX, B., pričom za vyššie popísaný prevoz migrantov mu mala byť vyplatená odmena vo výške 40.000,- CZK,

t e d a

v úmysle získať pre seba finančnú výhodu a inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a nie je osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, jej pomáhal a umožnil nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a prechod cez jej územie a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 355 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. d), j), l), n) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona je povinný počas skúšobnej doby strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks mobilný telefón značky Iphone XR čiernej farby s dotykovým displejom so silikónovým priesvitným púdzrom s PIN: XXXXXX, SIM: XXXX.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát Slovenská republika.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 09.12.2022 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 279/22/1106-20 na obžalovaného A. B. pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaný :

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalovaného za vinného zo zločinu prevádzacstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaných, listinnými dôkazmi o zaistenej veci.

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného A. B. súd zistil, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný, nemá ani žiaden v ústrednej evidencii priestupkov. V čase spáchania skutku bol obžalovaný zamestnaný, jeho pracovný pomer trvá.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň naplňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmery, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, kto v úmysle získať pre seba alebo iného priamo či nepriamo finančnú výhodu alebo inú materiálnu výhodu pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky organizuje nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky alebo prechod cez jej územie, alebo také konanie umožní, alebo v ňom pomáha, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 355 ods. 3 písm. d) Tr. zákona, odňatím slobody na sedem rokov až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona - tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Požiadavka primeranosti trestu k spáchanému trestnému činu nepozná žiadne výnimky, preto v každom jednom prípade bez rozdielu musí mať súd pri rozhodovaní o treste možnosť prihliadať na jednotlivé okolnosti prípadu, ako i na pomery páchatel'a. Len trest vymeraný s maximálnym ohľadom na charakter jednotlivého prípadu môže byť trestom primeraným. V zmysle tejto požiadavky má byť trest úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil, a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest. Neprimerane prísne (ale samozrejme i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného taktiež obligatórne prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúca okolnosť u obžalovaného bola vzhľadnutá podľa § 36 písm. j), ako aj písm. l) Tr. zákona, nakoľko pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, a taktiež, že sa k spáchanej trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Súd zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť aj skutočnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zákona, teda že obžalovaný spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých, pričom z okolností spáchania skutku je zrejmé, že jeho nízky vek mal evidentne vplyv na jeho rozumovú spôsobilosť. Súd ďalej priznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie). Poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n) Tr. zák. patrí medzi dôležité poľahčujúce okolnosti, umožňujúce dokonca uskutočniť odklon v trestnom konaní. V prípravnom konaní patrí medzi najvýznamnejšie napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní splnenie podmienok obvineným pre uzavretie dohody o vine a treste. V konaní pred súdom je takýmto najvýznamnejším napomáhaním vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (uznanie viny zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe). Na základe takéhoto vyhlásenia, súdu spravidla odpadá povinnosť vykonať kontradiktórne hlavné pojednávanie aj vo vzťahu k výroku o vine, čo má výrazný vplyv na rýchlosť a hospodárnosť konania. Ak teda obžalovaný v prejednávanej veci urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a súd vyhlásenie prijal, je povinnosťou súdu priznať obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť. Túto poľahčujúcu okolnosť pritom nemožno zamieňať s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznanie a úprimné oľutovanie), splnenie ktorej ešte automaticky neznamená aj napomáhanie príslušným orgánom. (bližšie vid' rozsudok NS SR 3To/4/2016 zo dňa 12. 11.2018).

Priťažujúca okolnosť u obžalovaného nebola vzhľadnutá. U obžalovaného prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (4 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pre zločin prevádzacstva podľa § 355 ods. 3 ustanovuje Trestný zákon trest odňatia slobody na 7 až 10 rokov. Ak by súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody čo i len na spodnej hranici ustanovenej zákonom, bol by to sedemročný trest odňatia slobody, bez možnosti podmieneného odkladu jeho výkonu. Súd pri rozhodovaní dospel k záveru, že pri ukladaní trestu a najmä pri voľbe jeho druhu a výmery je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu, alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanovenú týmto zákonom. V posudzovanom prípade však súd nesmel uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, pretože v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestného činu je sedem rokov. Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia a hodnotenia okolností, z ktorých vyplýva, ako bude pre obžalovaného uložený trest citeľný. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zrejmé, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. Obžalovaný A. B. nie len pred spáchaním skutku viedol riadny život, ale aj po jeho spáchaní. Deklaroval, že v jeho prípade sa jednalo o ojedinelý exces, mladícku nerozvážnosť a naivitu, ktorá ho priviedla k spáchaniu skutku, pre ktorý bol uznaný za vinného. Súd vzhľadom na okolnosti prípadu i pomery páchatel'a (mladý človek, prakticky len na prahu dospelosti, doposiaľ bez kriminálnej minulosti) výnimočne pristúpil k tomu, že pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a vzhľadom na pomery obžalovaného mu mimoriadne znížil trest. Súd má zato, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom, aj za zníženia hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe poľahčujúcich okolností), by bol pre obžalovaného neprimerane prísny a po zohľadnení aj okolností prípadu dospel k tomu, že na nápravu obžalovaného a zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania, ktorý obžalovanému vymeral pod dolnou hranicou trestu ustanoveného zákonom na 3 rokov, výkon tohto trestu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienene odložil na maximálnu skúšobnú dobu 5 rokov s probačným dohľadom pri uložení povinnosti spočívajúcej v podrobení sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a prostredie v ktorom žije, ako aj na okolnosti prípadu má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného výkon nepodmieneného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Takýto trest podľa názoru súdu zohľadňuje možnosti nápravy páchatel'a a zodpovedá zásadám individuálnej a generálnej prevencie. Uložený trest odňatia slobody bude dostatočnou represiou pre obžalovaného a tiež naplnením účelu, že obžalovaný sa v budúcnosti bude vyvarovať páchaniu trestnej činnosti a starostlivejšie zväži následky svojho konania. Vzhľadom

na povahu spáchania trestného skutku takýto druh trestu dostatočne postihne obžalovaného a súčasne ho motivuje k vedeniu riadneho života a zároveň tento je i prínosom pre spoločnosť. Uložený trest v predmetnej výmere spĺňa generálno-prevenčnú funkciu, pretože je spôsobilý pôsobiť odraďujúco na potencionálnych páchatelov obdobnej trestnej činnosti. Zároveň bolo vyjadrené i morálne odsúdenie páchatela. Predmetný trest korešponduje i s účelom trestu deklarovaným v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák., pričom výmera a druh trestu nie sú neprimerane mierne práve s prihliadnutím na § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák..

Súd zároveň rozhodol o treste prepadnutia zaistenej veci v prípravnom konaní – mobilný telefón špecifikovaný vo výroku rozhodnutia, ktorý bol použitý na spáchanie trestného činu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s poukazom na § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pričom vlastníkom tejto veci sa stáva štát - Slovenská republika.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku)